

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
art. 1052 Ger. W.

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer
2018/ 23 00
Datum van uitspraak
20 september 2018
Rolnummer
2016/AB/539
Beslissing waartegen beroep
14/1079/A

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00001240324-0001-0012-02-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
definitief

GARAGE VERHEYDEN & CO BVBA, KBO nr. 0465.824.682, met maatschappelijke zetel te 3390 TIELT (BT.), Heuvelstraat 194, appellante, vertegenwoordigd door mr. NULENS Johan, advocaat te 3500 HASSELT, Kolonel Dusartplein 34 bus 1,

tegen

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO nr. 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. DERVEAUX Pieter, advocaat te 1930 ZAVENTEM, Parklaan 54.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het tussenarrest van dit arbeidshof en deze kamer van 21 december 2017,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies verder uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 14 juni 2018.

*

I. De feiten en de rechtspleging in eerste aanleg

1.

De bvba "Garage Verheyden & Co" baat een garage uit te Tielt- Winge (hierna "de vennootschap").

Zij liet dakwerken uitvoeren door de bvba Simva, gevestigd te Tielt-Winge, Beurtstraat 2.

De bvba Simva stelde de volgende facturen op, voor een totaal van 27.042 euro:

factuur nr. 27 van 25 februari 2011:	2.110 euro,
factuur nr. 141 van 14 november 2011 (voorschot):	12.500 euro,

⌈ PAGE 01-00001240324-0002-0012-02-01-4 ⌋

factuur nr. 156 van 3 december 2011 (saldo): 12.432 euro.

De vennootschap betaalde de tweede (voorschot) factuur op 5 december 2011 aan de bvba Simva.

De eerste en de derde factuur werden eveneens voldaan. Volgens de vennootschap werden deze vereffend door schuldvergelijking met openstaande facturen van de vennootschap aan de bvba Simva voor onderhoud van bestelwagens, wat zij noteerde in haar kasboek:¹

op 30 november 2011:	3.989,88 euro,
op 30 november 2011:	1.542,15 euro,
op 26 januari 2012:	6.900,47 euro,
op 6 maart 2012:	2.109,80 euro
totaal:	14.542,3 euro

2.

De bvba Simva werd op 10 juli 2012 failliet verklaard bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Leuven.

Op 2 augustus 2012 deed de RSZ aangifte van schuldvordering in het faillissement voor een bedrag van 118.506,03 € (kwartalen 3/2009 tot 1/2012) en op 6 juni 2013 deed de RSZ een bijkomende aangifte voor 49.611,20 € (kwartalen 2/2012 en 3/2012), met daarin telkens begrepen de verwijlinterest van 7 % berekend tot 10 juli 2012 (stuk 3 RSZ).

3.

In een aangetekende brief van 17 maart 2014 aan de vennootschap zette de RSZ uiteen dat deze, in strijd met de bepalingen van artikel 30 bis §4 van de RSZ-wet ten onrechte geen inhoudingen van 35 % had verricht op de facturen die zij betaalde aan de bvba Simva daar waar deze sociale schulden had.

4.

Op 11 juli 2014 liet de RSZ de vennootschap dagvaarden. Met een tussenvonnis van 26 oktober 2015 heropende de arbeidsrechtbank te Leuven de debatten.

5.

Met een vonnis van 23 maart 2016 besliste de arbeidsrechtbank te Leuven:

*“Verklaart de vordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond;
Veroordeelt verwerende partij tot de betaling van het herleide bedrag van 24.545,69 EUR, te vermeerderen met de wettelijke verwijlinteressen vanaf 17 maart 2014 en de gerechtelijke intresten;
Zegt voor recht dat de RSZ aan verwerende partij een staat dient te bezorgen waarop zijn vermeld, de identiteit van de haar bekend zijnde hoofdelijk gehouden schuldenaars van de sociale schulden van de BVBA SIMVA en de door hen in die hoedanigheid aan de RSZ verschuldigde of betaalde bedragen;*

¹ Het bedrag van 3.989,88 € blijkt als dusdanig niet uit de kopie van het kasboek.

*Verklaart het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad;
Veroordeelt partijen bij helften tot de kosten van het geding...."*

I. Het hoger beroep

6.

Met een verzoekschrift neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 6 juni 2016 stelde de vennootschap hoger beroep in tegen het vonnis van 26 oktober 2015 en het vonnis van 23 maart 2016.

7.

De RSZ stelt beperkt incidenteel beroep en zet in zijn conclusies uiteen: *"Er dient uitdrukkelijk voor recht te worden gezegd dat de intrestvoet van de intresten welke op de door appellante verschuldigde bedragen moet worden betaald, de intrestvoet is in sociale zaken (actueel 7 %).*

De RSZ tekent verder incidenteel beroep aan tegen het vonnis van 23 maart 2016 op het vlak van de veroordeling tot de helft van de kosten.

De RSZ had zijn vordering bij laatste conclusies van 27 november 2015 herleid tot 24.545,69 Euro in hoofdsom (meer intresten en kosten).

De RSZ maakte geen aanspraak meer op het bedrag van de niet verrichte inhouding overeenkomstig artikel 30bis §4 eerste lid RSZ wet noch op de bijslag overeenkomstig artikel 30bis § 5 RSZ wet (zie conclusies na tussenvonnis p. 4 laatste paragraaf), zodat de eerste rechter ten onrechte deze vorderingen in de bespreking nog heeft behandeld in het vonnis van 23 maart 2016 (vonnis p. 5 punten 3.2 en 3.3) en deze vorderingen enerzijds ongegrond en anderzijds deels ongegrond heeft afgewezen en om die reden de RSZ veroordeeld heeft tot betaling van de helft van de kosten. De vordering zoals deze door de RSZ was herleid is door de eerste rechter integraal toegekend. Appellante diende dienvolgens te worden veroordeeld tot alle gerechtskosten."

8.

Met een tussenarrest verklaarde het hof het hoger beroep ontvankelijk en besliste reeds over meerdere geschilpunten. Het hof heropende de debatten opdat de partijen standpunt zouden innemen

- wat betreft de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de bijdrageopslagen en interest met betrekking tot de bijdragen voor het vierde kwartaal van 2011 ;

- en wat betreft bijkomende de interest die de RSZ vordert.

Bespreking

a. De wettelijke bepalingen.

9.

De wet van 4 augustus 1978 houdende economische reoriëntering voegde in hoofdstuk IV van de RSZ-wet ("Inning en invordering van de bijdragen") een afdeling 2 bis in: "Betaling door een hoofdelijk aansprakelijke", met daaronder het artikel 30 bis. De tekst van artikel 30 bis werd

vervangen bij KB van 26 december 1998 daarna bij artikel 55 van de Programmawet van 27 april 2007.

Artikel 30 bis van de RSZ-wet, zoals vervangen bij de programmawet van 27 april 2007 en in de versie zoals van toepassing op de feiten, bepaalde ondermeer:

In § 3:

- De opdrachtgever die voor de in § 1 vermelde werken een beroep doet op een aannemer die sociale schulden heeft op het ogenblik van het afsluiten van de overeenkomst, is hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de sociale schulden van zijn medecontractant.
- De artikelen 1200 tot en met 1216 van het Burgerlijk Wetboek zijn toepasselijk op de in de vorige leden bedoelde hoofdelijke aansprakelijkheid.
- De hoofdelijke aansprakelijkheid wordt beperkt tot de totale prijs van de werken toevertrouwd aan de aannemer of onderaannemer exclusief belasting over de toegevoegde waarde.
- De schulden waarvoor de schuldenaar bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid of bij een Fonds voor bestaanszekerheid een afbetalingsplan heeft verkregen zonder gerechtelijke procedure of bij gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden, en het bewijs levert dat hij de opgelegde termijnen strikt naleeft, worden niet in aanmerking genomen om te bepalen of er al dan niet schulden bestaan. (deze bepaling werd opgeheven bij wet van 1 december 2016)
- De in deze paragraaf vermelde hoofdelijke aansprakelijkheid is eveneens van toepassing op de sociale schulden van de aannemer of de onderaannemer die ontstaan in de loop van de uitvoering van de overeenkomst.

In § 4:

- De opdrachtgever die voor de in § 1 vermelde werken een deel of het geheel van de prijs betaalt aan een aannemer die op het ogenblik van de betaling sociale schulden heeft, is verplicht bij die betaling 35 pct. van het door hem verschuldigde bedrag, exclusief de belasting over de toegevoegde waarde, in te houden en te storten aan voormelde Rijksdienst, volgens de modaliteiten bepaald door de Koning.
- Wanneer de in deze paragraaf bedoelde inhouding en storting correct zijn uitgevoerd bij elke betaling van een deel of het geheel van de prijs aan een aannemer of onderaannemer die op het ogenblik van de betaling sociale schulden heeft, wordt de in § 3 bedoelde hoofdelijke aansprakelijkheid niet toegepast. (...)

b. de hoofdelijke aansprakelijkheid van de vennootschap

10.

Het staat vast en het wordt niet betwist dat de vennootschap de inhouding van 35 % op het door haar te betalen factuurbedrag en de doorstorting aan de RSZ niet heeft verricht. Zij was daartoe

nochtans wettelijk verplicht om de redenen uiteengezet in het tussenarrest, minstens wat betreft de factuur van 14 november 2011 die op 5 december 2011 werd betaald.²

Het staat immers vast dat de bvba Simva gedurende het volledige jaar 2011 sociale schulden had en dus ook op het ogenblik van het afsluiten van de overeenkomsten en op het ogenblik van de betaling van de facturen in 2011-2012, minstens de factuur van 14 november 2011.

Uit de rekeninguittreksels van de RSZ blijkt immers dat de bvba Simva op het ogenblik van het faillissement 10 juli 2012 nog steeds sociale schulden had voor de kwartalen 3/2009 tot 1/2012.

11.

Doordat de vennootschap de verplichte inhouding niet verrichtte, is zij hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van *de sociale schulden die de bvba Simva had op het ogenblik van het afsluiten van de overeenkomst en de sociale schulden die ontstaan zijn in de loop van de uitvoering van de overeenkomst*, weliswaar beperkt tot de totale prijs van de werken.

12.

Het blijkt niet precies wanneer de aannemingsovereenkomst werd gesloten. Er wordt geen bestek neergelegd en er wordt ook niet naar verwezen in de facturen

De eerste factuur van 25 februari 2011 heeft betrekking op werken aan het dak, zonder vermelding wanneer de werken werden uitgevoerd.

Hoe dan ook blijkt uit de volgende facturen dat de daarin vermelde dakwerken werden uitgevoerd in november 2011 (na de storm in de zomer): er is immers de voorschotfactuur van 14 november 2011 en de eindafrekening van 2 december 2011. Het mag aangenomen worden dat de werken na de zomer werden besteld en werden uitgevoerd tussen de twee facturen.

Op dat ogenblik had de bvba Simva sociale schulden tot en met de bijdragen voor het vierde kwartaal 2011.

13.

De RSZ vordert uiteindelijk van de vennootschap de volgende bedragen die de bvba Simva nog verschuldigd was op het ogenblik van het faillissement:

Bijdragen:	0 €
Bijdrageopslagen:	14.095,26 €
Interest (7% op de bijdragen):	10.450,43 €

² Inmiddels heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 12 maart 2018 (S.16.0005.N) geoordeeld: "*Artikel 30bis, § 4, eerste lid, RSZ-wet dat deze verplichting (de verplichting van de opdrachtgever om 35 pct. van het door hem verschuldigd bedrag in te houden en te storten aan de RSZ) aan de opdrachtgever oplegt dient strikt te worden uitgelegd.*

Met betaling in de zin van die bepaling kan niet worden gelijkgesteld een wettelijke schuldvergelijking, waarbij de wederzijdse schulden tussen de opdrachtgever en de aannemer, uit welke oorzaak deze schulden ook zijn ontstaan, krachtens de wet van rechtswege teniet gaan, zonder enig handelend optreden van de opdrachtgever en zelfs buiten diens weten." (www.juridat.be).

Totaal: 24.545,69 €

14.

Uit de afrekening van de RSZ (stuk 21) blijkt dat van het totaal gevorderde bedrag van 24.545,69 € een bedrag van 4.036,70 € bestaat uit bijdrageopslagen, forfaitaire vergoeding en interest (blijkbaar tot op de datum van het faillissement) met betrekking tot het vierde kwartaal 2011.

Artikel 54 van het uitvoeringsbesluit RSZ-wet bepaalt: "Op de bijdragen die niet betaald zijn binnen de termijnen bepaald in de artikelen 34, vijfde en zesde lid, 34ter, 35bis en 41, § 1, derde lid, is de werkgever een bijdrageopslag van 10 pct. van hun bedrag verschuldigd, alsmede een verwijlinterest van 7 pct. per jaar, te rekenen van het verstrijken van deze termijnen tot op de dag waarop de betaling plaats heeft". (onderlijning door het hof).

Deze bijdrageopslagen en interest behoren dus niet meer tot de sociale schulden van de bvba Simva tot en met het vierde kwartaal 2011. Deze werden immers pas opeisbaar in het eerste kwartaal van 2012.

15.

De vraag is nu wat de betekenis is van *de sociale schulden die ontstaan zijn in de loop van de uitvoering van de overeenkomst*.

Volgens de RSZ duurt de uitvoering van de overeenkomst tot en met de laatste betaling door de vennootschap en dus tot de betalingen door compensatie op 26 januari 2012 en 6 maart 2012.

Deze redenering kan niet gevolgd worden waar de compensatie plaatsvindt zonder enig handelend optreden van de opdrachtgever en zelfs buiten diens weten (vgl. Cass. 12 maart 2018, voetnoot 2).

In 2012 was er dus hoe dan ook geen uitvoering meer van de overeenkomst door de vennootschap.

16.

Bovendien blijkt dat de wetgever met *de loop van de uitvoering van de overeenkomst* enkel bedoelde de kwartalen waarin de werkzaamheden worden uitgevoerd:

- Zoals het Hof van Cassatie bevestigde in voormeld arrest, dient artikel 30bis, § 4, eerste lid, RSZ-wet strikt te worden uitgelegd.

- Verder oordeelde het Hof van Cassatie met betrekking tot de vroegere bepalingen van artikel 30 bis van de RSZ-wet, zoals deze van kracht waren voor de wijziging ervan bij het koninklijk besluit van 26 december 1998:

"Overwegende dat, krachtens artikel 30bis, § 1, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, zoals het te dezen van toepassing is, degene die voor de uitvoering van in het koninklijk besluit van 5 oktober 1978 omschreven werken een beroep doet op iemand die voor de toepassing van dat artikel en van artikel 299bis van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) niet geregistreerd is als aannemer, hoofdelijk aansprakelijk is voor de betaling van de door zijn medecontractant aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid verschuldigde bijdragen, bijdrageopslagen en interest ;

Dat voornoemd artikel 30bis, § 1, die hoofdelijke aansprakelijkheid beperkt "tot 50 pct. van de totale prijs van de werken, exclusief belasting over de toegevoegde waarde" ;

Overwegende dat uit die bepaling volgt dat de hoofdelijke aansprakelijkheid van de opdrachtgever voor de betaling van de door de medecontractant verschuldigde bijdragen, bijdrageopslagen en interest niet uitstrekt tot kwartalen die volgen op die in de loop waarvan de in het koninklijk besluit van 5 oktober 1978 bepaalde werkzaamheden zijn voltooid ;

Overwegende dat het arrest, dat beslist dat de wet aan de hoofdelijke aansprakelijkheid van de opdrachtgever "geen andere beperking oplegt dan die van 50 pct. van het bedrag van de werken", en dat het aldus de aansprakelijkheid van de opdrachtgever voor kwartalen volgend op die in de loop waarvan de in het koninklijk besluit van 5 oktober 1978 omschreven werkzaamheden zijn voltooid niet uitsluit, het in het middel vermelde artikel 30bis, § 1, van de wet van 27 juni 1969 schendt ;"

(Cass., 25 maart 2002, Nr. S.01.0032.F., www.juridat.be). Het Hof van Cassatie ging hierbij in tegen zijn eerdere arresten van 25 maart 1985 (Arr. Cass 1984-85, 1019-1021) en Cass 6 januari 1986, R.W. 1985-86, 2307) waar het hof anders had geoordeeld.

- In artikel 30 bis van de RSZ- wet, na de wijziging ervan bij het KB van 26 december 1998, stond dan uitdrukkelijk in §3, 8 ° dat de sociale schulden betrekking hadden op de bedragen die aan de RSZ verschuldigd waren "met betrekking tot de kwartalen tijdens dewelke de betrokken werken zijn uitgevoerd en de voorgaande kwartalen".

- Na de vervanging van de tekst van artikel 30 bis door de Programmawet van 27 april 2007 , staat er nu: " De in deze paragraaf vermelde hoofdelijke aansprakelijkheid is eveneens van toepassing op de sociale schulden van de aannemer of de onderaannemer die ontstaan in de loop van de uitvoering van de overeenkomst."

In de Memorie van Toelichting (p. 18) staat daarover: "

"Met betrekking tot de opmerkingen 1 b) en 1 c), moet de hoofdelijke aansprakelijkheid die voorzien wordt in de nieuwe maatregel dezelfde toepassing krijgen dan deze die voorzien werd in de versies van 1978 en 1998, ofwel een verantwoordelijkheid die betrekking heeft op het geheel van de sociale schulden van de medecontractant, zowel voor de periode voorafgaandelijk aan het afsluiten van het contract als voor de periode van uitvoering van de overeenkomst, wel te verstaan dat de beoordeling van het al dan niet bestaan van een inhoudingsverplichting gebeurt op het moment van betaling van iedere factuur aan de hand van de gegevensbank die ter beschikking gesteld wordt door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Deze zal eenvoudig aanduiden of de betrokken medecontractant al dan niet inhoudingsplichtig is. Ter herinnering, door correcte inhoudingen op facturen te verrichten wordt de opdrachtgever of aannemer bevrijdt van iedere hoofdelijke aansprakelijkheid." (Parl. St. Kamer, 2006-2007, Doc. 51, 3058/001) ³

³ De opmerkingen 1 b) en 1 c) zijn de opmerkingen van de Raad van State in zijn advies nr 42591 :

"b) Het is niet duidelijk of de hoofdelijke aansprakelijkheid waarin paragraaf 3, tiende lid, voorziet voor de sociale schulden die tijdens de uitvoering van de overeenkomst ontstaan, alleen geldt als zulke schulden reeds bestonden op het ogenblik dat de overeenkomst gesloten werd, welk geval behandeld wordt in de eerste twee leden van paragraaf 4, dan wel of ze eveneens geldt wanneer alle sociale schulden van de aannemer of de onderaannemer tijdens de uitvoering van de overeenkomst zijn ontstaan.
De tekst dient te worden herzien teneinde die dubbelzinnigheid op te heffen.

De wetgever heeft dus de met de woorden *die ontstaan in de loop van de uitvoering van de overeenkomst* enkel bedoeld de kwartalen waarin de werkzaamheden worden uitgevoerd, zoals in de vorige versies van artikel 30 bis.

De RSZ hanteerde overigens klaarblijkelijk dezelfde interpretatie van de wet in het dossier van de bvba Simva en bevestigde ook in zijn conclusies dat de hoofdelijke aansprakelijkheid van de vennootschap betrekking heeft op de sociale schulden van de bvba Simva tot en met het vierde kwartaal 2011. De RSZ legde ook de afrekening neer voor het eerste kwartaal van 2012 (stuk 12), waarvoor de vennootschap niet aansprakelijk is en waarvoor de RSZ ook niets vordert.

De vordering van de RSZ dienst dus verminderd te worden met 4.036,70 €.

c. Het incidenteel beroep van de RSZ wat betreft de interest

17.

De RSZ handhaaft zijn vordering na het tussesarrest.

18.

Artikel 28 van de RSZ-wet bepaalt:

“ § 1. De werkgever die de bijdragen niet binnen de door de Koning vastgestelde termijnen stort, is aan de inningorganisme van de socialezekerheidsbijdragen een bijdrageopslag en een verwijlinterest van 7 pct. verschuldigd, waarvan de voorwaarden van toepassing bij koninklijk besluit worden vastgesteld. (...)”.

Artikel 1153 van het Burgerlijk wetboek bepaalt: “ Inzake verbintenissen die alleen betrekking hebben op het betalen van een bepaalde geldsom, bestaat de schadevergoeding wegens vertraging in de uitvoering nooit in iets anders dan in de wettelijke interest, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen.

Die schadevergoeding is verschuldigd zonder dat de schuldeiser enig verlies hoeft te bewijzen.

Zij is verschuldigd te rekenen van de dag der aanmaning tot betaling, behalve ingeval de wet ze van rechtswege doet lopen.(...)”.

19.

Wat betreft de gevorderde verwijlinterest op de bijdrageopslagen :

c) Hoewel men zich kan indenken dat de opdrachtgever of de aannemer die, wanneer hij beslist om met een aannemer of een onderaannemer een overeenkomst te sluiten, in staat is bij de gegevensbank waarin paragraaf 4, zesde lid, voorziet, inlichtingen in te winnen omtrent de staat van de sociale schulden van laatstgenoemde, onder de regel van de hoofdelijke aansprakelijkheid valt wanneer hij de inhoudingen en de stortingen waarvan in paragraaf 4, eerste en tweede lid, sprake is niet heeft verricht, rijst de vraag of de uitbreiding van die aansprakelijkheid tot de gevallen van sociale schulden die tijdens de uitvoering van de overeenkomst zijn ontstaan niet overdreven is, aangezien de opdrachtgever of de aannemer op het ogenblik dat hij de overeenkomst sluit niet in staat is de toekomstige schuldenlast van de aannemer of de onderaannemer te kennen en hij, zodra de overeenkomst gesloten is, ertoe gehouden is die uit te voeren. Deze vraag zou nog scherper rijzen als de tweede interpretatie die hiervoor onder b) uiteengezet is, zou worden gevolgd.”.

De bijdrageopslag is geen sanctie, maar strekt met het oog op het algemeen belang tot de vergoeding van de schade aan de financiering van het stelsel van de sociale zekerheid waarvan de omvang op forfaitaire wijze wordt begroot. Deze bijdrageopslag doet een vordering tot betaling van een geldsom ontstaan in de zin van artikel 1153 Burgerlijk Wetboek zodat bij vertraging in de uitvoering moratoire interest verschuldigd is. (vgl. in dezelfde zin wat betreft de bijslag bedoeld in artikel 30bis, § 5, RSZ-wet : Cass. 27 juni 2016, www.juridat.be).

20.

Wat betreft de gevorderde verwijlinterest op de verwijlinterest:

Artikel 1153 van het Burgerlijk wetboek bepaalt: *“Vervallen interesten van kapitalen kunnen interest opbrengen, ofwel ten gevolge van een gerechtelijke aanmaning ofwel ten gevolge van een bijzondere overeenkomst, mits de aanmaning of de overeenkomst betrekking heeft op interesten die ten minste voor een geheel jaar verschuldigd zijn”.*

Er was geen eerdere gerechtelijke aanmaning dan met de dagvaarding van 11 juli 2014. Van dan af kon de RSZ de interest op de interest die immers sinds meer dan een jaar was vervallen vorderen.

21.

Wat betreft de toepasselijke interestvoet

De wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest bepaalt:

Artikel 1 *“De contracterende partijen bedingen vrij het bedrag van de conventionele interest.”*

Artikel 2 *“§ 1. Elk kalenderjaar wordt de wettelijke rentevoet zowel in burgerlijke als in handelszaken vastgesteld als volgt (...). De algemene administratie van de Thesaurie van de Federale Overheidsdienst Financiën maakt in de maand januari de wettelijke interestvoet die tijdens het lopende kalenderjaar van toepassing is, bekend in het Belgisch Staatsblad.*

§ 2. De wettelijke rentevoet in fiscale zaken wordt bepaald op 7 percent, zelfs indien de fiscale bepalingen verwijzen naar de wettelijke rentevoet in burgerlijke zaken en voor zover er niet uitdrukkelijk in de fiscale bepalingen wordt van afgeweken.

Deze rentevoet kan bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad worden gewijzigd.

§ 3. De wettelijke rentevoet in sociale zaken wordt bepaald op 7 pct., zelfs indien de sociale bepalingen verwijzen naar de wettelijke rentevoet in burgerlijke zaken en voor zover er niet uitdrukkelijk in de sociale bepalingen, onder meer in de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, wordt van afgeweken.

Deze rentevoet kan bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad worden gewijzigd.” (de bepalingen van § 3 werden toegevoegd bij artikel 42 van de Programmawet van 8 juni 2008).

De interestvoet van 7 % is bijgevolg van toepassing.

d. De rechtsplegingsvergoeding

22.

Wat de rechtsplegingsvergoeding betreft, maakt het hof toepassing van artikel 1017 Gerechtelijk Wetboek dat bepaalt dat *de kosten kunnen worden omgeslagen zoals de rechter het raadzaam oordeelt, wanneer de partijen onderscheidenlijk omtrent enig geschilpunt in het ongelijk zijn gesteld* (vgl. Cass. 18 december 2009, www.juridat.be)

OM DEZE REDEKENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het bijzonder artikel 24,

Gelet op het gedeeltelijk eensluidend mondeling advies van advocaat-generaal N. Van den Brande.

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep gedeeltelijk gegrond en verklaart het incidenteel gegrond,

Hervormt het vonnis van de arbeidsrechtbank te Leuven van 23 maart 2016 .

Verklaart de vordering van de RSZ in de volgende mate gegrond,

Zegt dat de bvba "Garage Verheyden & Co" overeenkomstig artikel 30 bis §3 van de RSZ wet hoofdelijk aansprakelijk is voor de sociale schulden van de aannemer, de bvba Simva, ten belope van 20.508,99 € bijdrageopslagen, forfaitaire vergoedingen en interest en veroordeelt de bvba "Garage Verheyden & Co" tot betaling van dit bedrag.

Veroordeelt de bvba "Garage Verheyden & Co" tot betaling :

- van de verwijlinterest gelijk aan de wettelijke rentevoet in sociale zaken (momenteel 7 %) op de in dit bedrag vervatte bijdrageopslagen en de forfaitaire vergoedingen , zoals deze blijken uit de stand van de rekening van 6 juli 2015 (het stuk 21 van de RSZ), te rekenen vanaf 17 maart 2014 tot de dagvaarding

- van de gerechtelijke interest gelijk aan de wettelijke rentevoet in sociale zaken (momenteel 7 %) op de 20.508,99 € vanaf de dagvaarding,

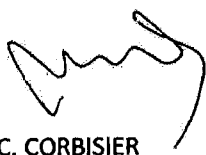
Zegt dat elke partij haar eigen rechtsplegingsvergoeding zal dragen. Veroordeelt de bvba "Garage Verheyden & Co" tot de overige kosten van het geding in eerste aanleg en in hoger beroep, waaronder de kosten van de dagvaarding, 184,80 €.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

C. CORBISIER,
J. BOULOGNE,
J.-P. VAN CONINGSLOO,
bijgestaan door :
S. VAN DER HOEVEN,

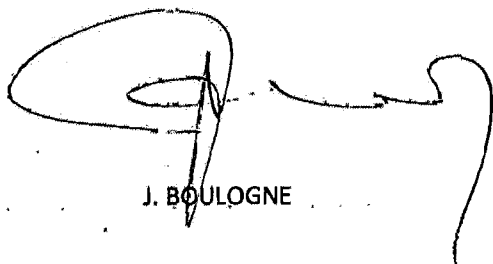
raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
griffier.

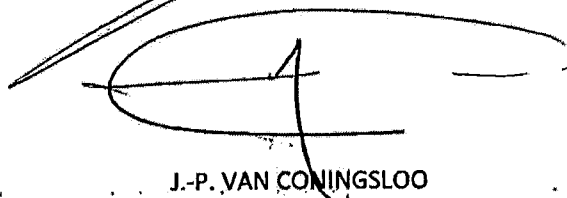
C. CORBISIER

S. VAN DER HOEVEN

J. BOULOGNE

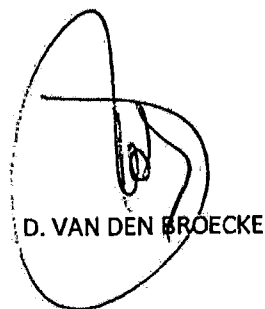
J.-P. VAN CONINGSLOO

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 20 september 2018 door:

C. CORBISIER, raadsheer,
bijgestaan door
D. VAN DEN BROECKE, griffier.

C. CORBISIER

D. VAN DEN BROECKE

